

**BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH**

**Zastępczyni Rzecznika Praw Obywatelskich
Hanna Machińska**

Warszawa, 29 V. 2018

IX.517.2465.2016.JN

**Pan
płk Grzegorz Fedorowicz
Zastępca Dyrektora Generalnego
Służby Więziennej**

ul. Rakowiecka 37a
02-521 Warszawa

Szanowny Panie Dyrektorze,

W Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich analizowane były sprawy dotyczące osobistego porozumiewania się osoby pozbawionej wolności z przedstawicielem ustanowionym w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka. Spotkanie skazanego z przedstawicielem niebędącym adwokatem ani radcą prawnym, który został zaaprobowany przez Przewodniczącego Izby Europejskiego Trybunału Praw Człowieka do reprezentowania skazanego przed tym Trybunałem, powinno odbywać się w warunkach określonych w art. 8 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego, czyli podczas nieobecności innych osób, a rozmowy w trakcie widzeń i rozmowy telefoniczne nie podlegają kontroli.

Z dokonanych przez Rzecznika ustaleń wynika, że w praktyce Służba Więzienna niejednokrotnie nie zezwalała na realizację spotkania osadzonego z przedstawicielem w warunkach, o których mowa wyżej, bowiem napotykała trudności w ustaleniu, czy ustanowiony przez osadzonego przedstawiciel został zaaprobowany przez Przewodniczącego Izby ETPC. Pracownicy działu ewidencji z różnych jednostek penitencjarnych, rozpytywani przez przedstawicieli Rzecznika Praw Obywatelskich na okoliczność przedmiotowych kwestii, przyznawali, że brak jest im wiedzy na temat prawidłowego postępowania w tym obszarze.

O reprezentacji skarżących traktuje art. 36 Regulaminu Trybunału. Nie wynika jednak z niego, na czym aprobatą przedstawiciela miałyby polegać. Do sposobu udzielania widzeń

osobie pozbawionej wolności z przedstawicielem niebędącym adwokatem lub radcą prawnym, który został zaaprobowany przez Przewodniczącego Izby Europejskiego Trybunału Praw Człowieka do reprezentowania osadzonego przed tym Trybunałem, odnoszą się natomiast polskie przepisy - § 107 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawieniem wolności oraz dokumentowania tych czynności (Dz. U. z 2015 r. poz. 927 ze zm.). Przepis ten stanowi, iż podstawą do udzielenia widzenia z przedstawicielem może być nie tylko legitymacja służbowa, ale również dokument tożsamości wraz z zaświadczeniem o pełnieniu funkcji przedstawiciela. Rozporządzenie nie wskazuje jednak, jaką formę winno mieć owo zaświadczenie.

W tej sytuacji zwróciłam się do pani Renaty Degener, Zastępcy Kanclerza Pierwszej Sekcji w Europejskim Trybunale Praw Człowieka o pomoc w wyjaśnieniu wątpliwości w omawianym zakresie. Z otrzymanej odpowiedzi wynika, że decyzja Przewodniczącego Izby o zaaprobowaniu nieprofesjonalnego pełnomocnika podejmowana jest po zawiadomieniu o skardze Rządu, przeciwko któremu skarga jest skierowana i jest przekazywana stronom sprawy w formie pisma, które stanowi formalne powiadomienie o tej decyzji.

W załączeniu przesyłam kopię pisma p. Renaty Degener oraz jego tłumaczenie na język polski. Wyrażam nadzieję, że będzie ono pomocne administracji jednostek podstawowych w rozstrzygnięciu czy ustanowiony przez osadzonego przedstawiciel został zaaprobowany przez Przewodniczącego Izby ETPC, a co z kolei jest niezwykle istotne z uwagi na zagwarantowanie przysługujących praw osobie skarżącej się do ETPC.

Załącznik 2

z poveralem

